Lietas Nr. C04534711
Lietas arhīva Nr. PAC-0223-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 24.novembrī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Grauda,
tiesneses D.Jansone un S.Krūmiņa
ar sekretāru N.Redlihu,
piedaloties OÜ „Top Connect" pārstāvim zvērinātam advokātam Jurim Eglītim un sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sertex Software" pārstāvjiem zvērinātiem advokātiem Aivaram Lošmanim un Jūlijai Jerņevai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sertex Software" prasībā pret OÜ „Top Connect" par līgumsaistību izpildi un samaksas pienākuma uzlikšanu sakarā ar OÜ „Top Connect" apelācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedumu.

A p r a k s t o š ā

[1] 2011.gada 30.jūnijā prasītājs sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Sertex Software" cēla Rīgas apgabaltiesā prasību pret atbildētāju OÜ „Top Connect" par līgumsaistību izpildi un samaksas pienākuma uzlikšanu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs kā izpildītājs un atbildētājs kā pasūtītājs 2008.gada 29.septembrī noslēdza beztermiņa līgumu Nr. /numurs/. Saskaņā ar līgumu atbildētājs apņēmās pasūtīt, bet prasītājs veikt atbildētāja projektu programmnodrošinājuma tehnisko apkopi, izstrādi, testēšanu un dokumentāciju. Par izpildītajiem darbiem atbildētājs apņēmās laicīgi veikt samaksu saskaņā ar līguma nosacījumiem, tostarp atsevišķi par katru līguma darbības mēnesi un neatkarīgi no paveiktā darba apjoma maksāt prasītājam abonēšanas maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi 16 500,00 EUR jeb 11 596,27 Ls apmērā.

Atbildētāja pēdējo samaksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi daļēji veicis 2010.gada 5.jūlijā.

2010.gada 11.novembrī prasītājs saņēma atbildētāja 2010.gada 11.novembra paziņojumu par līguma izbeigšanu, ar kuru atbildētājs informēja prasītāju par to, ka līgums tiks izbeigts 6 mēnešu laikā no paziņojuma saņemšanas brīža, tātad 2011.gada 10.maijā.

[1.2] Ņemot vērā, ka atbildētājs laika periodā no 2010.gada 6.jūlija līdz 2011.gada 10.maijam nav pildījis savas līgumiskās samaksas saistības, prasītājam ir prasījums pret atbildētāju par līgumsaistību izpildi un prasītājam pienākošos summu samaksu, proti, par prasītājam pienākošos summu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi par 11 mēnešiem 179 700,00 EUR (16 5000,00 EUR x 11 – 1800,00 EUR) jeb 126 293,88 Ls samaksu; prasītāja izmaksu sakarā ar tehniskās dokumentācijas par apkalpojamo programmnodrošinājumu sagatavošanu segšanu 8190,00 EUR jeb 5755,96 Ls; līgumsoda 18 789,00 EUR jeb 13 204,98 Ls un nokavējuma procentu 11 402,44 EUR jeb 8013,68 Ls samaksu.

No līguma 1.1.punkta un līguma pielikuma Nr.1 4.punkta izriet, ka maksa par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi maksājama neatkarīgi no paveiktā darba apjoma katru mēnesi līguma darbības laikā un veido 16 5000,00 EUR jeb 11 596,27 Ls. Atbilstoši Civillikuma 1587., 1588.pantam atbildētājam nebija nekāda tiesiska pamata pārstāt maksāt prasītājam ik mēnesi pienākošos abonēšanas maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi. 2010.gada 28.septembrī, iepriekš nebrīdinot, atbildētājs slēdza prasītājam attālināto piekļuvi darbam ar atbildētāja sistēmām, tādējādi automātiski liedzot prasītājam iespēju turpināt pildīt savas līgumsaistības. Atbildētāja paziņojumu par līguma izbeigšanu prasītājs saņēma pēc tam, kad piekļuve atbildētāja sistēmām jau bijusi slēgta (2010.gada 11.novembrī). Atbilstoši atbildētāja paziņojumam un līguma 4.2.7.punktam līgums ir uzskatāms par izbeigtu tikai 2011.gada 10.maijā. Neraugoties uz minēto, atbildētājs pilnībā pārtrauca savu līgumsaistību izpildi, savukārt prasītājs bija spiests apturēt pakalpojumu sniegšanu no viņa paša neatkarīgu iemeslu dēļ. Saskaņā ar Civillikuma 1588.pantu pakalpojumu nesniegšana nevar kalpot atbildētājam par ieganstu atteikumam maksāt prasītājam pienākošos maksājumus.

Atbilstoši līguma 7.7.punktam uzreiz pēc atbildētāja paziņojuma par līguma izbeigšanu prasītājam bija pienākums sastādīt un nodot atbildētājam visu tehnisko dokumentāciju par līguma pielikumā Nr.1 minēto programmnodrošinājumu, ko prasītājs arī uzsāka darīt. Vēlāk atbildētājs informēja prasītāju, ka dokumentācija viņam nebūs nepieciešama. Ievērojot atbildētāja lūgumu, prasītājs nekavējoties pārtrauca tehniskās dokumentācijas sagatavošanu, tomēr atbildētājam būtu pienākums segt prasītājam izdevumus, kas prasītājam radušies sakarā ar dokumentācijas sagatavošanas uzsākšanu 8190,00 EUR jeb 5755,96 Ls.

Atbilstoši līguma 5.1.punktam prasītājam ir tiesības pieprasīt no atbildētāja maksāt līgumsodu 0,1% apmērā no neapmaksātās summas par katru nokavēto dienu, bet ne vairāk par 10% no kavētā maksājuma. Uz 2011.gada 29.jūniju atbildētāja pamatparāds prasītājam bija 187 890,00 EUR jeb 132 049,84 Ls. Pamatojoties uz līguma 5.1.punktu, aprēķinātais līgumsods atbildētājam ir 39 745,65 EUR jeb 27 933,41 Ls. Ņemot vērā, ka saskaņā ar līguma 5.1.punktu līgumsods nedrīkst pārsniegt 10% no kavētā maksājuma, atbildētājam ir jāmaksā prasītājam tikai daļa no līgumsoda, t.i., 13 204,98 Ls.

Pamatojoties uz Civillikuma 1759.panta 1.punktu, atbildētājam jāmaksā prasītājam nokavējuma procenti. Atbilstoši Civillikuma 1765.panta otrajai un trešajai daļai aprēķinātie nokavējuma procenti atbildētājam ir 11 402,44 EUR jeb 8013,68 Ls.

Tātad atbildētāja kopējais parāds uz prasības pieteikuma iesniegšanas brīdi ir 153 268,50 Ls.

Pamatojoties uz Civillikuma 1759.panta 1.punktu, 1765.panta otro daļu, 1765.panta trešo daļu, 1587., 1588.pantu, lūdz apmierināt prasītāja prasību; uzlikt atbildētājam par pienākumu izpildīt līgumu Nr. /numurs/ un ievērot likuma nosacījumus, izmaksājot prasītājam 153 268,50 Ls; piedzīt no atbildētāja prasītāja labā visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus.

[2] 2012.gada 5.martā Rīgas apgabaltiesā tika saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros atbildētājs prasību neatzīst pilnībā.

[2.1] Prasības nepamatotību jau sākotnēji apstiprina fakts, ka prasītājs prasības pieteikumā atsaucas uz savstarpēji noslēgtajā līgumā Nr. /numurs/ neeksistējošu terminu „abonēšanas maksa", kas ir pretrunā ar līguma būtību, jo līguma 3.1.punkts nosaka, ka kopējā līguma darbu summa tā parakstīšanas brīdī netiek noteikta un to veido faktiski veikto darbu izmaksu summa visā līguma darbības laikā, bet savukārt līguma 3.2.punkts nosaka, ka darbu izmaksas katrā to izpildes mēnesī vai kādā citā atskaites periodā pēc pušu vienošanās tiek noteiktas, pamatojoties uz saskaņotu darba plānu.

Prasības pieteikumā prasītājs arī pats norāda uz līguma izpildes kārtību, kas nosaka, ka programmnodrošinājuma tehnisko apkopi, izstrādi, testēšanu un dokumentāciju veic vienīgi pēc atbildētāja pasūtījuma, kas noteikts līguma 1.1.punktā kā līguma priekšmets. Savukārt līguma 2.1.punktā ir noteikts, ka izpildītājs veic darbus atbilstoši darbu plānam, ko sastādījis, vienojoties ar pasūtītāju. Tā kā šāda vienošanās par darbu plānu jeb pasūtījumu līguma darbības laikā nav notikusi, var secināt, ka atbildētājs pasūtījumu nav izteicis un ir notikusi prasītāja rīcības patvaļa.

[2.2] Saistību izpildes neatņemama sastāvdaļa ir līguma 2.2.punktā minētā izpildīto darbu rezultātu pieņemšana-nodošana, kas tiek veikta ar divpusējiem izpildīto darbu nodošanas-pieņemšanas aktiem. Neskatoties uz atbildētāja vairākkārtējiem aicinājumiem iesniegt nodošanas-pieņemšanas aktus, prasītājs tos ir ignorējis kopš paša līguma darbības sākuma. Vienlaikus prasītājs nav sniedzis atbildētājam līguma 4.1.4.punktā minēto informāciju par pagājušajā atskaites mēnesī veiktajiem atbildētāja projektu programmnodrošinājuma tehniskās apkalpošanas darbiem. Atbilstoši līguma noteikumiem atskaites ir jāiesniedz iepriekš saskaņotā veidlapā saskaņā ar 2.pielikumu. Ņemot vērā minēto, atbildētājam pastāv šaubas par padarītajiem darbiem, kas liecina par iespējamu naudas līdzekļu pārmaksu un pamatu pretprasības celšanai.

[2.3] Līguma 1.pielikumā 4.punktā minētās tehniskās apkopes darbu izmaksas veido summu 16 500,00 EUR vienīgi tādā gadījumā, ja ir veikti visi pielikumā minētie darbi un tie ir veikti kvalitatīvi. Tādējādi šī summa nevar tikt uzskatīta par jebkādu pastāvīgu lielumu, kuru atbildētājs būtu apņēmies apmaksāt.

Attiecībā uz maksājumiem, kas veikti līdz 2010.gada 5.jūlijam, atbildētājs apgalvo, ka tie veikti, izvērtējot programmnodrošinājuma apmierinošo darbību un paļaujoties, ka atbildētājs iesniegs visu nepieciešamo līgumā minēto dokumentāciju, kā arī, ka tiks panākta vienošanās par darbu plānu.

[2.4] Atsaucoties uz līguma 7.7.punktā noteikto, atbildētājs norāda, ka līguma darbības laikā prasītājam netika pasūtīts veikt darbus – netika sastādīts darbu plāns, līdz ar ko uzskatāms, ka darbi netika veikti un tehniskās dokumentācijas objekts neeksistē.

[3] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedumu prasība tika apmierināta; atbildētājam tika uzlikts pienākums izpildīt līgumu Nr. /numurs/ un no atbildētāja prasītāja labā tika piedzīts parāds 132 049,84 Ls, līgumsods par laika periodu no 2010.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 29.jūnijam 13 204,98 Ls, nokavējuma procenti par laika periodu no 2010.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 29.jūnijam 8013,68 Ls un tiesāšanās izdevumi 1454,83 Ls, kopā 154 723,33 Ls; no atbildētāja Tiesu administrācijas labā tika piedzīti tiesas izdevumi 27,15 Ls.

[3.1] Tiesa atzina, ka lietā nav strīda par to, ka 2008.gada 29.septembrī starp prasītāju kā izpildītāju un atbildētāju kā pasūtītāju tika noslēgts beztermiņa līgums Nr. /numurs/ ar pielikumiem Nr.1, Nr.2, Nr.3, saskaņā ar kuru atbildētājs apņēmās pasūtīt, bet prasītājs veikt atbildētāja projektu programmnodrošinājuma tehniskās apkalpošanas darbus, lai pastāvīgi uzturētu programmnodrošinājumu darba kārtībā un savlaicīgi atjaunotu tā darbību pēc kļūmju rašanās. Saskaņā ar līguma noteikumiem atbildētājs apņēmās veikt izpildīto darbu apmaksu (3.1., 3.2.punkts). Saskaņā ar līguma pielikumu Nr.1 (4.punkts) atbildētājs apņēmās maksāt abonēšanas maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi neatkarīgi no paveiktā darba apjoma 16 500,00 EUR (11 596,27 Ls) mēnesī. Līguma 4.2.7.punktā ir noteikts, ka jebkurai pusei nepieciešamības gadījumā ir tiesības izbeigt līgumu, informējot par to otru pusi vismaz sešus mēnešus iepriekš. Līguma 7.7.punktā ir noteikts, ka līguma laušanas gadījumā tā laušanas brīdī izpildītājs apņemas sastādīt un nodot pasūtītājam vai viņa norādītajai personai visu tehnisko dokumentāciju par šī līguma ietvaros apkalpojamo programmnodrošinājumu. Dokumentācijas sastādīšanas izmaksas tiek pilnībā kompensētas no pasūtītāja puses.

Tiesa konstatēja, ka 2010.gada 11.novembrī atbildētājs nosūtīja prasītājam iesniegumu par līguma laušanu, no kura redzams, ka atbildētājs, pamatojoties uz līguma 4.2.7.punkta nosacījumiem, paziņo par līguma Nr. /numurs/ laušanu pēc sešiem mēnešiem kopš brīža, kad prasītājs būs saņēmis minēto iesniegumu. Kā līguma laušanas iemesls tiek norādīts tas, ka atbildētājam nav nepieciešami prasītāja pakalpojumi, kā arī līguma neievērošana no izpildītāja puses, rezultātā – zaudētā uzticība izpildītājam. Turklāt šajā iesniegumā norādīts, ka atbildētājs piedāvā prasītājam uzsākt līguma 7.7.punkta izpildi – t.i., sastādīt un nodot atbildētājam visu programmnodrošinājuma apkalpošanas tehnisko dokumentāciju.

[3.2] Atsaucoties uz Civillikuma 1587.pantu, tiesa atzina, ka lietā nav strīda par to, ka tehnisko darbu izmaksas saskaņā ar pušu starpā noslēgto līgumu katru mēnesi ir 16 500,00 EUR (11 596,27 Ls), ko atbildētājs ir apņēmies samaksāt prasītājam.

Tāpat lietā nav strīda par to, ka laika posmā no līguma noslēgšanas līdz 2010.gada 5.jūlijam atbildētājs tika apmaksājis tam piestādītos ikmēneša rēķinus par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi 16 500,00 EUR apmērā.

Tiesas ieskatā strīds ir par minētās summas samaksas pienākumu laika posmā no 2010.gada 6.jūlija līdz 2011.gada 10.maijam.

Tā kā atbildētājs par līguma laušanu tika paziņojis 2010.gada 11.novembrī, tiesa atzina, ka līgums atbilstoši tā 4.2.7.punkta noteikumiem ir izbeigts ar 2011.gada 10.maiju.

Līdz ar to atbildētājam ir pienākums ikmēneša maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi apmaksāt par laiku līdz 2011.gada 10.maijam.

[3.3] Tiesa uzskatīja, ka atbildētājs ar savām darbībām – t.i., apmaksājot tam piestādītos rēķinus laika posmā no 2008.gada 29.septembra līdz 2010.gada 5.jūlijam un neizsakot nekādas pretenzijas pret veikto darbu apjomu, ir atzinis, ka prasītājs līgumā paredzētos darbus ir izpildījis pienācīgā apjomā un kvalitātē.

No 2010.gada 11.novembra paziņojuma neizriet, ka atbildētājs līgumu lauž tā iemesla dēļ, ka viņu neapmierina prasītāja sniegto darbu kvalitāte, bet gan tāpēc, ka atbildētājam turpmāk neesot vajadzīgi prasītāja pakalpojumi.

Arī 2011.gada 8.jūnija vēstulē atbildētājs ir norādījis, ka pušu starpā nav domstarpības par to, vai prasītājs ir vai nav sniedzis pakalpojumus, bet ir domstarpības par sniegto pakalpojumu apjomu, kas saskaņā ar līguma 1.2.punktu ir noteikts cilvēkstundās. Tiesa uzskatīja, ka līguma 1.2.punktā noteiktā samaksa nav saistāma ar fiksēto ikmēneša samaksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi, jo tā attiecas uz darbiem, kas tiek veikti papildus programmnodrošinājuma tehniskajai apkopei. Līdz ar to 2011.gada 8.jūnija vēstulē izteiktās pretenzijas nav attiecināmas uz konkrētās prasības priekšmetu.

Tiesa nedeva ticamību atbildētāja pārstāvja paustajam viedoklim tiesas sēdē, ka rēķini par laika posmu no 2008.gada 29.septembra līdz 2010.gada 5.jūlijam, neskatoties uz to, ka atbildētājam netika iesniegtas atskaites par padarīto darbu, tika apmaksāti tā iemesla dēļ, ka viens no prasītāja vadītājiem bija atbildētāja bijušais darbinieks, līdz ar ko atbildētājs ticēja, ka atskaites par paveiktajiem darbiem atbildētājam tomēr tiks izsniegtas. Tiesa uzskatīja, ka no loģikas viedokļa nav ticams, ka atbildētājs, it kā nesaņemot atskaites par paveikto darbu un apstākļos, kad darbs netiek izpildīts līgumā paredzētajā apjomā, tomēr ilgstošā laika posmā (1 gads 10 mēneši) veic samaksu par tam piestādītajiem rēķiniem.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka apstāklim, vai prasītājs ir vai nav sniedzis atbildētājam atskaites par paveiktajiem darbiem, nav nozīmes lietā.

Turklāt tiesa atzina, ka nav pamata uzskatīt, ka atbildētājam nav sniegtas atskaites par paveikto darbu, jo no prasītāja iesniegtajām atskaitēm par paveiktajiem darbiem redzams, ka šādas atskaites laika posmā no 2008.gada 29.septembra līdz 2010.gada 31.augustam atbildētājam ir tikušas nosūtītas elektroniski – t.i., atbilstoši līguma 2.2.punkta nosacījumiem.

Apstāklis, ka atbildētājs 2010.gada 8.septembrī bija atslēdzis piekļuvi sistēmai, nav pamats, lai atbildētājs nemaksātu līgumā noteikto ikmēneša

maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi, jo līgums bija spēkā līdz 2011.gada 10.maijam.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka atbildētājs nav pierādījis faktu, ka programmnodrošinājuma tehniskās apkopes darbi tika veikti nekvalitatīvi un neatbilstoši līguma noteikumiem, līdz ar ko no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenama samaksa par minētajiem darbiem laika posmā no 2010.gada 5.jūlija līdz 2011.gada 10.maijam – t.i., kopsummā 126 293,88 Ls.

[3.4] Tā kā no lietas materiāliem izriet, ka prasītājs atbilstoši pušu starpā noslēgtā līguma 7.7.punkta nosacījumiem bija uzsācis tehniskās dokumentācijas par apkalpojamo programmnodrošinājumu sagatavošanu, kas redzams no prasītāja 2011.gada 28.marta vēstules, bet atbildētājs bija atteicies no minētās dokumentācijas saņemšanas, tajā paša laikā neapstrīdot prasības pieteikumā norādīto izdevumu apmēru 5755,96 Ls par šīs dokumentācijas sagatavošanas uzsākšanu, tiesa atzina, ka minētie izdevumi atbilstoši līguma 7.7.punkta nosacījumiem ir piedzenami no atbildētāja prasītāja labā.

[3.5] Atsaucoties uz Civillikuma 1716.pantu, līguma 5.1.punktu, tiesa atzina, ka lietas izskatīšanas gaitā ir iegūti objektīvi pierādījumi tam, ka pēc 2010.gada 5.jūlija atbildētājs ir pieļāvis maksājumu kavējumus par programmnodrošinājuma tehniskās apkopes darbu izpildi, līdz ar ko no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenams līgumsods 13 204,98 Ls – t.i., atbilstoši līguma 5.1.punkta nosacījumiem nepārsniedzot 10% no kavēto maksājumu summas, par laika posmu no 2010.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 29.jūnijam.

[3.6] Pamatojoties uz Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1.punktu, 1765.panta otro un trešo daļu, tiesa atzina, ka no atbildētāja prasītāja labā ir piedzenami nokavējuma procenti 8013,68 Ls par laika posmu no 2010.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 29.jūnijam.

[4] 2013.gada 12.martā tika saņemta atbildētāja apelācijas sūdzība par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedumu, kurā spriedums pārsūdzēts pilnā apjomā.

[4.1] Tiesas secinājums par to, ka atbildētājs apņēmās maksāt abonēšanas maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi neatkarīgi no paveiktā darba apjoma 16 500,00 EUR mēnesī, ir nepamatots. No līguma 1.1., 1.2., 3.1.punkta, kas jāskata kopsakarā ar pielikumu Nr.1, ir skaidri saprotams, ka kopējā līguma darbu summa tā parakstīšanas brīdī netiek noteikta un to veido faktiski veikto darbu izmaksu summa. Vienlaikus arī līguma 1.2.punkts nosaka, ka darbu izmaksas tiek noteiktas, ņemot vērā cilvēka darba stundas bāzes likmi. Pielikums Nr.1 (4.punkts) vienīgi norāda uz to, ka kopējās tehniskās apkopes darbu izmaksas var sasniegt 16 5000,00 EUR tikai tādā gadījumā, ja visi darbi ir veikti atbilstoši saskaņotam darbu plānam, nodošanas-pieņemšanas aktiem un to apliecina atskaites. Nesaprotams un neatbilstošs ir arī spriedumā minētais termins „abonēšanas maksa", kas nav sastopams nedz līgumā, nedz tā pielikumos. Nevienā no līguma punktiem nav noteikts atbildētāja pienākums pasūtīt darbus no prasītāja. Līgums vien nosaka, ka atbildētājam ir tāda iespēja.

[4.2] Tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1587.pantu, spriedumā nav atspoguļojusi faktu, ka prasītājs nav pildījis apsolīto visa līguma darbības laikā, respektīvi, nav sniedzis atbildētājam informāciju par veiktajiem tehniskās apkopes darbiem, ko pieprasa līguma 4.1.4.punkts, atbilstoši pielikumā Nr.2 pievienotai veidlapai. Prasītājs nav arī nodevis atbildētājam izpildītos darbus, kuri saskaņā ar līguma 2.2.punktu bija jānodod vai nu ar informācijas nesējiem, izejošajiem kodiem, izpildāmo failu vai dokumentācijas veidā.

[4.3] Sakarā ar tiesas norādi uz rēķinu apmaksu atbildētājs paskaidro, ka atbildētājs saskaņā ar līgumu un tā pielikumu Nr.1 veica vienīgi priekšapmaksu, jo prasītāja konstanti nepildīja līguma nosacījumus, respektīvi, nesniedza atskaites un līdz ar to arī nebija zināms paveikto darbu apjoms.

[4.4] Tiesas secinājums par to, ka līgums ir izbeigts ar 2011.gada maiju un līdz ar to atbildētājam ir pienākums ikmēneša maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi apmaksāt par laiku līdz 2011.gada 10.maijam, ir nepamatots, jo nedz līgumā, nedz tā pielikumos nav minēta ikmēneša maksa.

[4.5] Tiesas secinājums par to, ka atbildētājs ar savām darbībām ir atzinis, ka prasītājs līgumā paredzētos darbus ir izpildījis pienācīgā apjomā un kvalitātē, nav pamatots, jo nebija sastādīts darbu plāns, ko pieprasa līguma 2.1.punkts, kā arī atbildētājs nebija informēts par veiktajiem darbiem, ko pieprasa līguma 2.2., 4.1.4.punkts. Līdz ar to nedz apjoms, nedz kvalitāte nebija nosakāma un maksājumi tika veikti vienīgi kā priekšapmaksa, lai nodrošinātu sistēmas darbību, kas ir neatņemama uzņēmuma darbības sastāvdaļa.

[4.6] Attiecībā uz tiesas konstatētajiem 2010.gada 11.novembra paziņojumā norādītajiem līguma laušanas iemesliem atbildētājs paskaidro, ka atbildētājs tajā norādīja, ka tam nav vajadzīgi šādi, zemas kvalitātes pakalpojumi. Apstākļos, kad prasītājs pastāvīgi un būtiski pārkāpa līgumsaistības, atbildētājam zuda nepieciešamība pēc nepienācīgi pildītiem darbiem.

[4.7] Tiesas uzskats, ka līguma 1.2.punktā noteiktā samaksa nav saistāma ar fiksēto ikmēneša samaksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi, ir nepamatots, jo līguma 1.1., 1.2.punkts nosaka līguma priekšmetu – programmnodrošinājuma tehnisko apkalpošanu un programmnodrošinājuma izstrādi saskaņā ar līguma pielikumu Nr.1, bet līguma 1.2.punkts, kas papildina līguma 1.1.punktu, nosaka, ka darbu izmaksas tiek noteiktas, ņemot vērā cilvēka darba stundas bāzes likmi, kāda ir noteikta līguma pielikumā Nr.1.

[4.8] Tiesa nedeva ticamību atbildētāja paustajam viedoklim tiesas sēdē, ka rēķini tika apmaksāti tā iemesla dēļ, ka viens no prasītāja vadītājiem bija atbildētāja bijušais darbinieks. Šāds tiesas secinājums nav atbilstošs lietai, jo šis bija viens, bet ne vienīgais maksāšanas iemesls. Atbildētājs maksājumus veica kā priekšapmaksu par darbiem, lai nodrošinātu sistēmas darbību, kas ir neatņemama sastāvdaļa atbildētāja uzņēmējdarbības pastāvēšanai.

[4.9] Tiesa uzskatīja, ka no loģikas viedokļa nav ticams, ka atbildētājs, it kā nesaņemot atskaites par paveikto darbu un apstākļos, kad darbs netiek izpildīts līgumā paredzētajā apjomā, tomēr ilgstošā laika posmā veica samaksu. Šāds tiesas uzskats ir neloģisks, jo atbildētājs piekrīt, ka darbi tika veikti, tikai to apjoms un kvalitāte nav zināma un nav fiksēta atbilstoši līguma un tā pielikumu nosacījumiem, turklāt darbi nekad netika nodoti atbildētājam.

[4.10] Nav pamatots tiesas secinājums, ka apstāklim, vai prasītājs ir vai nav sniedzis atskaites par paveiktajiem darbiem, nav nozīmes lietā. No iepriekš izklāstītajiem argumentiem un līguma nosacījumiem skaidri izriet, ka atskaites ir līguma neatņemama sastāvdaļa. To apstiprina arī fakts, ka līgumam ir pievienots tieši atskaitēm veltīts pielikums Nr.2, kur noteikta atskaišu forma. Vienīgi šīs atskaites varēja būt par pamatu līgumā paredzētas samaksas veikšanai.

[4.11] Tiesas uzskats, ka atskaites laika posmā no 2008.gada 29.septembra līdz 2010.gada 31.augustam atbildētājam ir tikušas nosūtītas elektroniski, t.i., atbilstoši līguma 2.2.punkta nosacījumiem, ir nepamatots. Atbildētājs šādas atskaites nekad nav saņēmis un tiesa prasītāja iesniegtās atskaites lietai nav pievienojusi, kā arī līguma 2.2.punkta nosacījumi ir par darbu nodošanas-pieņemšanas aktiem, nevis par atskaitēm, kas reglamentētas līguma 4.1.4.punktā.

[4.12] Nepamatots ir tiesas secinājums, ka apstāklis, ka atbildētājs 2010.gada 8.septembrī bija atslēdzis piekļuvi sistēmai, nav pamats, lai atbildētājs nemaksātu līgumā noteikto ikmēneša maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi. Šis apstāklis liecina vienīgi par to, ka saskaņā ar līguma 1.1. un 1.2.punktu atbildētājs negrasās vairāk veikt nekādus pasūtījumus, līdz ar to arī prasītājam piekļuve sistēmai nav nepieciešama.

[4.13] Atsaucoties uz visiem augstākminētajiem atbildētāja argumentiem, ir secināms, ka jau sākotnēji nav pierādīts fakts, ka darbi vispār ir veikti, respektīvi, nav iesniegtas līguma 4.1.4.punktā minētās atskaites, nav noformēti līguma 2.2.punktā minētie pildīto darbu nodošanas-pieņemšanas akti, kā arī nav sastādīti līguma 2.1.punktā minētie darbu plāni. Līdz ar to nav konstatējams nedz darbu apjoms, nedz kvalitāte. Ņemot vērā, ka darbi atbildētājam no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ nodoti netika, tad uzskatīt tos par izpildītiem vispār nav iespējams.

[4.14] Apelācijas sūdzībā atkārtoti norādīti jau iepriekš atbildētāja paskaidrojumos par prasības pieteikumu minētie argumenti.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1812., 1832., 2213.pantu, lūdz noraidīt prasību; piedzīt no prasītāja atbildētāja labā tiesas izdevumus un atlīdzību par advokāta palīdzību.

[5] 2013.gada 10.jūlijā Augstākajā tiesā tika saņemti prasītāja paskaidrojumi par apelācijas sūdzību, kuros norādīts, ka visi apelācijas sūdzībā norādītie argumenti ir nepamatoti. Pirmkārt, pretēji atbildētāja norādītajam, atbildētāja projektu programmnodrošinājuma tehniskās apkalpošanas darbu mēneša samaksa ir fiksēta. Otrkārt, līgumā paredzēti divi darbu veidi – atbildētāja projektu programmnodrošinājuma tehniskās apkalpošanas darbi (līguma 1.1.punkts) un papildus darbi (līguma 1.2.punkts). Prasītājs lūdz vienīgi atbildētāja projektu programmnodrošinājuma tehniskās apkalpošanas darbu (iepriekš fiksēto) maksu, līdz ar to lietā nav nozīmes prasītāja iesniegto atskaišu saturam. Treškārt, atbildētājs nav pierādījis prasītāja veikto darbu kvalitātes trūkumu un arī šā fakta saistību ar lietas būtību. Visbeidzot, atbildētāja rīcība ir negodprātīga.

[6] Atbildētāja pārstāvis zvērināts advokāts Juris Eglītis tiesas sēdē apelācijas sūdzību uzturēja, prasību neatzina uz apelācijas sūdzībā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Prasītāja pārstāvji zvērināts advokāts Aivars Lošmanis un zvērināta advokāte Jūlija Jerņeva tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina, prasību uzturēja uz paskaidrojumos un prasības pieteikumā norādītajiem argumentiem.

M o t ī v u d a ļ

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, Civillietu tiesu palāta atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[8] Atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai apelācijas instances tiesas sprieduma motīvu daļā norāda šā likuma 193.panta piektajā daļā minētos apstākļus, kā arī motivē attieksmi pret pirmās instances tiesas spriedumu. Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesu palāta atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 6.februāra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesu palāta pievienojas apgabaltiesas spriedumā paustajai motivācijai.

[8.1] Nav pamatots atbildētāja apelācijas sūdzībā minētais viedoklis, ka atbildētājam nav pienākuma maksāt par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi 16 500,00 EUR mēnesī, jo no līguma 1.1., 1.2., 3.1.punkta, kas jāskata kopsakarā ar pielikumu Nr.1, ir skaidri saprotams, ka kopējā līguma darbu summa tā parakstīšanas brīdī netiek noteikta un to veido faktiski veikto darbu izmaksu summa.

Kā redzams no lietas materiālos esošā 2008.gada 29.septembra līguma Nr. /numurs/ ar tā pielikumiem (1.sējums l.l.11-l.l.27), līguma 1.1.punktā prasītājs apņēmās pēc atbildētāja pasūtījumiem veikt atbildētāja projektu programmnodrošinājuma tehniskās apkalpošanas darbus (turpmāk – TA), lai pastāvīgi uzturētu programmnodrošinājumu darba kārtībā un savlaicīgi atjaunotu tā darbību pēc kļūmju rašanās. TA darbu nosacījumi un izmaksas ir aprakstītas 1.pielikumā, kas ir šī līguma neatņemama sastāvdaļa.

Atbilstoši līguma 1.pielikuma „Pasūtītāja sistēmu uzturēšanas nosacījumi un apmērs – tehniskā apkope, turpmāk TA" (1.sējums l.l.15, l.l.24) 4.punktam TA darbu izmaksas ir 16 500,00 EUR mēnesī.

Tādējādi no minētā secināms, ka puses ir vienojušās par konkrētu ikmēneša maksu 16 500,00 EUR apmērā par TA darbiem, savukārt atbildētāja viedoklis, ka līguma 1.pielikuma 4.punkts vienīgi norāda uz to, ka kopējās tehniskās apkopes darbu izmaksas var sasniegt 16 5000,00 EUR, nav pamatots.

Nav pamatota norāde atbildētāja apelācijas sūdzībā par apgabaltiesas spriedumā minēto nesaprotamo terminu „abonēšanas maksa", kas nav sastopams nedz līgumā, nedz tā pielikumos. Kā redzams no apgabaltiesas sprieduma, pati tiesa šādu terminu nav lietojusi, bet ir minējusi tikai sprieduma aprakstošajā daļā, norādot prasītāja prasības būtību. Savukārt no prasītāja prasības pieteikuma ir redzams, ka tajā minētais termins ir lietots, norādot uz atbildētāja pienākumu maksāt ikmēneša maksu par TA darbiem. Tādējādi minētā termina saturs ir arī skaidri saprotams.

Savukārt līguma 1.2.punkts, uz kuru atsaucas atbildētājs, neattiecas uz TA darbiem, bet paredz vēl citu darbu veikšanu pēc atbildētāja pasūtījuma saistībā ar atbildētāja programmnodrošinājuma izstrādi, testēšanu un dokumentāciju. Attiecībā uz šiem darbiem tika paredzēta cita samaksas kārtība, darbu izmaksas saistot ar cilvēka darba stundas bāzes likmi.

Ievērojot to, ka atbildētāja pasūtīto un prasītāja izpildīto darbu apjoms var mainīties, līguma 3.1.punktā tika paredzēts, ka kopējā līguma darbu summa tā parakstīšanas brīdī netiek noteikta, un to veido faktiski veikto darbu izmaksu summa visā līguma darbības laikā.

Tādējādi, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, minētie līguma noteikumi nedod pamatu uzskatīt, ka atbildētājam nav pienākuma maksāt par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi 16 500,00 EUR mēnesī.

[8.2] Nav pamatots atbildētāja apelācijas sūdzībā minētais arguments, ka apgabaltiesa spriedumā nav atspoguļojusi faktu, ka prasītājs nav sniedzis atbildētājam informāciju par veiktajiem tehniskās apkopes darbiem atbilstoši 2.pielikumā pievienotai veidlapai, ko pieprasa līguma 4.1.4.punkts, un ka prasītājs nav nodevis atbildētājam izpildītos darbus saskaņā ar līguma 2.2.punktu.

Kā redzams no apgabaltiesas sprieduma, tiesa ir novērtējusi minēto apstākli, norādot, ka, neskatoties uz atskaišu nesniegšanu, laika posmā no līguma noslēgšanas brīža līdz 2010.gada 5.jūlijam atbildētājs pilnībā apmaksāja tam piestādītos rēķinus, neizsakot nekādas pretenzijas pret veikto darbu apjomu. Turklāt atskaišu sniegšana lielākajā daļā no strīdus laika perioda no 2010.gada 6.jūlija līdz 2011.gada 10.maijam nemaz nebija iespējama, jo no 2010.gada 28.septembra atbildētājs slēdza prasītājam attālināto piekļuvi darbam ar atbildētāja sistēmām, tādējādi liedzot prasītājam iespēju turpināt pildīt savas līgumsaistības.

Savukārt izpildīto darbu pieņemšana saskaņā ar līguma 2.2.punktu attiecas uz līguma 1.2.punktā norādītajiem darbiem, nevis līguma 1.1.punktā minētajiem TA darbiem.

[8.3] Atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka atbildētājs ir veicis vienīgi priekšapmaksu, nav pierādīts. Lietas materiālos nav iesniegts neviens pierādījums minētajam apgalvojumam, turklāt tas nav arī ticams, ņemot vērā, ka atbildētāja gandrīz divu gadu garumā prasītājam samaksātās summas pilnībā atbilst prasītāja izrakstītajiem rēķiniem.

[8.4] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, pamatots ir apgabaltiesas secinājums, ka līgums ir izbeigts ar 2011.gada 10.maiju un līdz ar to atbildētājam ir pienākums ikmēneša maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi apmaksāt par laiku līdz 2011.gada 10.maijam. Atbildētāja viedoklis, ka nedz līgumā, nedz tā pielikumos nav minēta ikmēneša maksa, nav pamatots sprieduma 8.1.punktā norādīto motīvu dēļ.

[8.5] Pamatots ir apgabaltiesas secinājums, ka atbildētājs ar savām darbībām ir atzinis, ka prasītājs līgumā paredzētos darbus ir izpildījis pienācīgā apjomā un kvalitātē. Apelācijas sūdzībā norādītie apstākļi, ka nebija sastādīts darbu plāns saskaņā ar līguma 2.1.punktu un ka atbildētājs nebija informēts par veiktajiem darbiem saskaņā ar līguma 2.2.punktu, neattiecas uz līguma 1.1.punktā minētajiem TA darbiem, bet gan uz līguma 1.2.punktā norādītajiem darbiem. Savukārt līguma 4.1.4.punktā paredzēto atskaišu neiesniegšana ir jau izvērtēta sprieduma 8.2.punktā.

[8.6] Apelācijas sūdzībā minētajiem līguma laušanas iemesliem nav juridiskas nozīmes strīda izšķiršanā, jo tie neatbrīvo atbildētāju no pienākuma izpildīt savas saistības līguma darbības laikā, t.i., līdz 2011.gada 10.maijam.

[8.7] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, pamatots ir apgabaltiesas uzskats, ka līguma 1.2.punktā noteiktā samaksa nav saistāma ar fiksēto ikmēneša samaksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi. No līguma 1.punkta ir skaidri saprotams, ka līgumā ir paredzēti divu darbu veidi – līguma 1.1.punktā norādītie TA darbi un līguma 1.2.punktā norādītie papildus darbi, par kuriem ir paredzēta dažāda samaksas kārtība. Tādējādi nav pamatots atbildētāja viedoklis, ka līguma 1.2.punkts papildina līguma 1.1.punktu un ka TA darbu izmaksas nosakāmas, ņemot vērā cilvēka darba stundas bāzes likmi, kāda ir noteikta līguma 1.pielikumā.

[8.8] Apgabaltiesa pamatoti nedeva ticamību atbildētāja paustajam viedoklim tiesas sēdē, ka rēķini tika apmaksāti tā iemesla dēļ, ka viens no prasītāja vadītājiem bija atbildētāja bijušais darbinieks. Apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka šis bija viens, bet ne vienīgais maksāšanas iemesls, jo atbildētājs maksājumus veica kā priekšapmaksu, nav pierādīts. Tādējādi, pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, apgabaltiesas secinājums atbilst lietas apstākļiem.

[8.9] Apgabaltiesa pamatoti atzina, ka no loģikas viedokļa nav ticams, ka atbildētājs, it kā nesaņemot atskaites par paveikto darbu un apstākļos, kad darbs netiek izpildīts līgumā paredzētajā apjomā, tomēr ilgstošā laika posmā veica samaksu. Atbildētājs apelācijas sūdzībā nav motivējis, kāpēc uzskata šādu tiesas secinājumu par neloģisku.

[8.10] Apelācijas sūdzībā minētais arguments par atskaišu neesamību ir jau izvērtēts sprieduma 8.2.punktā. Turklāt nepamatots ir atbildētāja viedoklis, ka vienīgi atskaites varēja būt par pamatu līgumā paredzētās samaksas veikšanai, jo pamats samaksas veikšanai ir veiktie darbi, nevis atskaite par tiem.

[8.11] Apgabaltiesas uzskats, ka atskaites laika posmā no 2008.gada 29.septembra līdz 2010.gada 31.augustam atbildētājam ir tikušas nosūtītas elektroniski, ir precizējams ar norādi, ka atbildētājam elektroniski ir bijusi pieejama informācija par veiktajiem darbiem, nevis atskaites. Pamatots ir atbildētāja apelācijas sūdzībā minētais arguments, ka apgabaltiesa kļūdaini šajā sakarā ar atsaukusies uz līguma 2.2.punktu, kas attiecas uz darbu nodošanas-pieņemšanas aktiem, nevis par atskaitēm, kas reglamentētas līguma 4.1.4.punktā, tomēr strīda izšķiršanā tam nav būtiskas nozīmes, jo atskaišu neesamības nozīme ir jau izvērtēta sprieduma 8.2., 8.10.punktā.

[8.12] Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, pamatots ir apgabaltiesas secinājums, ka apstāklis, ka atbildētājs 2010.gada 8.septembrī bija atslēdzis piekļuvi sistēmai, nav pamats, lai atbildētājs nemaksātu līgumā noteikto ikmēneša maksu par programmnodrošinājuma tehnisko apkopi. Atbildētāja norādītais arguments, ka šis apstāklis liecina par to, ka saskaņā ar līguma 1.1. un 1.2.punktu atbildētājs negrasās vairāk veikt nekādus pasūtījumus, līdz ar to arī prasītājam piekļuve sistēmai nav nepieciešama, neatbrīvo atbildētāju no pienākuma izpildīt ar līgumu uzņemtās saistības.

[8.13] Tādējādi iepriekšminētie argumenti, pretēji apelācijas sūdzībā minētajam, nedod pamatu secinājumam, ka darbus nav iespējams uzskatīt par izpildītiem.

[8.14] Apelācijas sūdzībā atkārtoti norādītie jau iepriekš atbildētāja paskaidrojumos minētie argumenti ir jau izvērtēti apgabaltiesas spriedumā, kura pareizība savukārt izvērtēta sprieduma 8.1.-8.13.punktā.

[9] Šādos apstākļos Civillietu tiesu palāta atzīst, ka apgabaltiesa pamatoti apmierināja prasītāja prasību, piedzenot no atbildētāja prasītāja labā programmnodrošinājuma tehniskās apkalpošanas darbu izmaksas 126 293,88 Ls jeb 179 700,00 EUR, izmaksas sakarā ar tehniskās dokumentācijas par apkalpojamo programmnodrošinājumu sagatavošanu 5755,96 Ls jeb 8190,00 EUR, līgumsodu par laiku no 2010.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 29.jūnijam 13 204,98 Ls jeb 18 789,00 EUR, procentus par laiku no 2010.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 29.jūnijam 8013,68 Ls jeb 11 402,44 EUR.

Civillietu tiesu palātas ieskatā apgabaltiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus un taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, bet atbildētāja apelācijas sūdzībā minētie argumenti apstiprinājumu nav guvuši.

[12] Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva par prasības pieteikumu 1449,81 Ls jeb 2062,89 EUR (1.sējums l.l.3), kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta c)apakšpunktu, 3.punktu, otro daļu ar lietas vešanu saistītie izdevumi – izdevumi advokāta palīdzības samaksai 10 904,07 EUR (2.sējums l.l.6-l.l.22) (5% no prasījumu apmierinātās daļas 218 081,44 EUR) un izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu 2,51 Ls jeb 3,57 EUR (1.sējums l.l.28) un 2,51 Ls jeb 3,57 EUR (1.sējums l.l.31), kopā tiesāšanās izdevumi 12 974,10 EUR.

[13] Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam, 42.panta pirmajai daļai no atbildētāja valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – ar tiesas dokumentu tulkošanu saistītie izdevumi 27,15 Ls jeb 38,63 EUR (1.sējums l.l.70) un ar tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 2,18 Ls jeb 3,10 EUR (1.sējums l.l.106) un 4,67 EUR (1.sējums l.l.253), kopā 46,40 EUR.

[14] Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai, 204^1.pantam atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

R e z o l u t ī v ā

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.-434.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta

n o s p r i e d a

sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sertex Software" prasību pret OÜ „Top Connect" par līgumsaistību izpildi un samaksas pienākuma uzlikšanu – apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no OÜ „Top Connect", Igaunijas reģistrācijas numurs 10668897, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Sertex Software", reģistrācijas numurs 50103176251, labā programmnodrošinājuma tehniskās apkalpošanas darbu izmaksas 179 700,00 EUR (simts septiņdesmit deviņi tūkstoši septiņi simti euro), izmaksas sakarā ar tehniskās dokumentācijas par apkalpojamo programmnodrošinājumu sagatavošanu 8190,00 EUR (astoņi tūkstoši simts deviņdesmit euro), līgumsodu par laiku no 2010.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 29.jūnijam 18 789,00 EUR (astoņpadsmit tūkstoši septiņi simti astoņdesmit deviņi euro), procentus par laiku no 2010.gada 25.jūnija līdz 2011.gada 29.jūnijam 11 402,44 EUR (vienpadsmit tūkstoši četri simti divi euro četrdesmit četri centi) un tiesas izdevumus 12 974,10 EUR (divpadsmit tūkstoši deviņi simti septiņdesmit četri euro desmit centi), kopā 231 055,54 EUR (divi simti trīsdesmit viens tūkstotis piecdesmit pieci euro piecdesmit četri centi).

Piedzīt no OÜ „Top Connect", Igaunijas reģistrācijas numurs 10668897, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 46,40 EUR (četrdesmit seši euro četrdesmit centi).

Noteikt OÜ „Top Connect" 10 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentam 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā un iemaksājot drošības naudu 284,57 euro apmērā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2016.gada 24.marts.

Tiesneses /paraksts/ I.Grauda
/paraksts/ D.Jansone
/paraksts/ S.Krūmiņa

NORAKSTS PAREIZS
Latvijas Republikas Augstākās tiesas
Civillietu tiesu palātas tiesnese I.Grauda
Rīgā 2016.gada 24.martā